

KONVENCIJA O O PLAĆENOM ODSUSTVU U OBRAZOVNE SVRHE, 1974 (Br. 140)

Član 1

U ovoj Konvenciji pojam "plaćeno odsustvo u obrazovne svrhe" označava odsustvo koje se odobrava radi obrazovanja u određenom trajanju u toku radnog vremena, uz odgovarajuće pravo na finansijsku nadoknadu.

Član 2

Države članice dužne su usvojiti i primjenjivati politiku promovisanja odobravanja plaćenog odsustva u obrazovne svrhe, pomoću metoda koje odgovaraju nacionalnim uslovima i praksi, kao i po pojedinim fazama, ukoliko je to potrebno u cilju:

- (a) osposobljavanja na bilo kojem nivou;
- (b) opšteg, društvenog i građanskog obrazovanja;
- (c) sindikalnog obrazovanja.

Član 3

Ta će se politika oblikovati na način da u prikladnim uslovima koji se mogu razlikovati doprinosi sljedećem:

- (a) nabavci, unaprijeđenju i prilagodavanju stručnih i funkcionalnih sposobnosti i potsticanju zapošljavanja i sigurnosti zaposlenja u uslovima naučnog i tehnološkog razvoja i ekonomskih i strukturnih promjena,
- (b) mjerodavnom i aktivnom učestvovanju radnika i njihovih predstavnika u životu preduzeća i zajednice,
- (c) humanom, društvenom i kulturnom napredovanju radnika, i
- (d) uopšte potsticanju odgovarajućeg stalnog obrazovanja i osposobljavanja pomažući radnicima da se prilagode savremenim zahtjevima

Član 4

Ta će politika voditi računa o stepenu razvoja i posebnim potrebama zemlje i različitim područja djelatnosti, te će se usaglašavati sa opštom politikom zapošljavanja, obrazovanja i osposobljavanja kao i radnog vremena, poštujući odgovarajuće sezonske promjene radnog vremena ili opsega poslova.

Član 5

Sredstva kojima se donosi odredba za dodjelu plaćenog odsustva u obrazovne svrhe mogu podrazumijevati zakone i propise, kolektivne ugovore, sudske odluke, i druga sredstva koja su u skladu sa nacionalnom praksom.

Član 6

Državni organi vlasti, organizacije poslodavaca i radnika i ustanove ili tijela za obrazovanje i osposobljavanje dužne su učestvovati, na način koji odgovara nacionalnim uslovima i praksi, u donošenju i primjeni politike u pogledu potsticanja plaćenog odsustva u obrazovne svrhe.

Član 7

Finansiranje aranžmana plaćenog odsustva u obrazovne svrhe isplaćuje se redovno i u odgovarajućem iznosu u skladu s nacionalnom praksom.

Član 8

Radnicima se ne može onemogućiti korištenje plaćenog odsustva u obrazovne svrhe na osnovu njihove rasne pripadnosti, boje kože, pola, vjerskih uvjerenja, nacionalnog ili društvenog porijekla.

Član 9

Prema potrebi će se uvesti posebne odredbe u pogledu plaćenoga odsustva u obrazovne svrhe u slučajevima:

- (a) kada se posebne kategorije radnika, kao što su radnici u manjim preduzećima, poljoprivredni ili drugi radnici koji žive u udaljenim područjima, radnici u smjenama ili radnici sa porodičnim obvezama, teško mogu uklopiti u opšte uslove;
- (b) kad se posebne kategorije preduzeća, kao što su manja ili sezonska preduzeća, teško mogu uklopiti u opšte uslove, ali se podrazumijeva da se radnici u tim preduzećima ne bi isključili iz prava na plaćeno odsustvo u obrazovne svrhe.

Član 10

Uslovi koje treba zadovoljiti za plaćeno odsustvo u obrazovne svrhe mogu se razlikovati, u zavisnost da li je namjena takvog odsustva:

- (a) osposobljavanje na bilo kojem nivou;
- (b) opšte, društveno ili građansko obrazovanje;
- (c) sindikalno obrazovanje.

Član 11

Vrijeme provedeno na plaćenom odsustvu biće uključeno u efektivni radni staž za potrebe ostvarivanja prava na socijalne beneficije i druga prava iz radnog odnosa, koja su predviđena nacionalnim zakonima i propisima, kolektivnim ugovorima, sudskim odlukama ili drugim instrumentima u skladu sa nacionalnom praksom.

Član 8

Službena ratifikovanja ove konvencije dostavljaju se generalnom direktoru Međunarodnog biroa koji će ih registrovati.